

GOIGS A LA VERGE DE L'ALBA
PATRONA DE LA CIUTAT DE TÀRREGA

QUE ES
EN LA
ESGLÉSIA

VENERA
SEVA
PARROQUIAL

Per la nit que es torna dia
quan fuig l'ombra del pecat:
*Resplendiu, Verge Maria,
per damunt de la ciutat.*

Alba nostra, Déu vos salve!
Tenebrosos fills d'Adam,
des del clos Edèn a l'Alba
allarguem braços i clam.
L'alta nit dels temps fendia
un somris immaculat.
Resplendiu...

Alba sou més que no l'alba
que floreix cada matí
entre frisos de llum balba
i frescors de serení:
De la Llum que ens redimia
Filla i Mare haveu estat.
Resplendiu...

Alba sou, Immaculada!
Ni d'un núvol l'ala lleu
us ombreja la mirada.
Pren en Vós la neu de Déu.
Tota fosca s'esvania
sota el vostre peu sagrat.
Resplendiu...

Alba dins la nit immensa:
Terra i cel no són encar,
i en el Verb l'Etern us pensa,
oh bell somni singular!
L'univers que crearia
de Vós fóra copiat!
Resplendiu...

Alba de Betlem! En caure
el bell punt de mitja nit,
ix de Vós el Sol i us daura
d'un fulgor mai no lluit;
s'esbotzava l'establia
de la Llum que hi feia esclat.
Resplendiu...

Vostra falda amb llum d'aurora
refulgeix, quan hi bresseu
els nous fills, Corredemptora,
sota el tàlem de la Creu,
si l'endola l'agonia
de Jesús crucificat.

Resplendiu...

Amb Vós Tàrrega s'eleva
i per Vós esdevé gran,
treballant sense cap treva
i virtuts tresorejant.

De la rica rogalia
ella el ceptre s'ha guanyat:

Resplendiu...

Oh, les joies targarines
més preades que no l'or,
sacratíssimes Espines!
Les estotja el nostre cor:
Cor endins de dia en dia
Vós ens les haveu clavat.

Resplendiu...

Alba fóreu de victòria
sobre la host dels sarraïns,
quan aureolà la glòria
Carlemany i els targarins;
de llavors ençà us faria
Mitja Lluna de calçat.

Resplendiu...

Alba de l'Església! L'ample
mantell blau teniu estès;
l'emblaveix i més l'eixampla
el vent de Pentecostès.
I com no s'hi acolliria
la dispersa Humanitat?

Resplendiu...

Us corona l'estelada
i a les mans porteu el Sol,
refilant-vos una albada
l'estol d'àngels tot al volt.
Sobre els núvols, qui hi seuria
amb més dolça majestat?

Resplendiu...

Quan la mort els ulls ens hagi
aclucat en dol suprem,
deslliurant-nos del naufragi
de la fosca els obrirem
a la vostra claror pia,
Alba de l'eternitat!

*Resplendiu, Verge Maria,
per damunt de la ciutat.*

Contrada *Tornada*

Per la nit que el tor-na-di-a quan fuig l'ombra del pe-cat. Res-plen-diu, Ver-ge Ma-ri-a, per da-
munt de la ciu-tat. Al-ba sou més que no l'al-ba que flo-reix ca-da ma-ti en-tre fu-ros de llum
al-ba i frescor de se-re-ni: De la llum que en-re-di-mi-a Fi-lla i Mare haveu es-tat Res-plen-

Ÿ. Ora pro nobis, Sancta Dei Genitrix.

℞. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Concede nos famulos tuos, quaesumus Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere, et gloriosa
Beatae Mariae semper Virginis intercessione, a praesenti liberari tristitia, et aeterna perfrui laetitia.

Per Christum Dominum nostrum. ℞. Amen.

AMB LLICENCIA ECLESIASTICA